

anses for utilstrækkelige i sager af denne art, og justitsministeriet kan derfor tiltræde, at forældelsesfristen sættes til 10 år, som arbejdsgruppen har indstillet.

b. Skattesvig og smugleri.

Spørgsmålet om at indsætte bestemmelser i borgerlig straffelov om straf for skattesvig og indsmugling har været fremme tidligere såvel i folketinget som i den almindelige samfundsdebat.

Under 1. behandling i folketinget af et privat forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov (Forbrydelser mod skattelovene) den 28. maj 1970 (F. T. 1969-70 sp. 6700-6724) lovede finansministeren, at han ville pålægge arbejdsgruppen vedrørende ændring af kontrollovens straffebestemmelser at overveje spørgsmålet om overførelse af skattekontrollovens afsnit III til borgerlig straffelov.

Det private lovforslag, der ikke blev færdigbehandlet i folketingsåret 1969-70, genfremsattes i februar 1971. Under 1. behandling den 11. marts 1971 (F. T. 1970-71 sp. 4527-4546) gav et flertal af ordførerne udtryk for en positiv stilling til tanken om i et vist omfang at søge overtrædelser af skattekontrolloven straffet med hjemmel i borgerlig straffelov.

I den tidligere nævnte indstilling af 5. maj 1971 til finansministeren fra arbejdsgruppen vedrørende ændring af skattekontrollovens straffebestemmelser foreslås det, at der i borgerlig straffelov indsættes en bestemmelse om straf for skattesvig af særlig grov karakter. Efter arbejdsgruppens mening bør der i øvrigt ikke ske overførsel af straffebestemmelser fra skattekontrolloven til borgerlig straffelov.

Som begrundelse herfor anføres i arbejdsgruppens indstilling, at

„en lang række skatte- og afgiftslove indeholder straffebestemmelser for unddragelser, -lovbestemmelser, der i henseende til strafferamme og betydning for samfundet kan sidestilles med kontrollovens straffebestemmelser. Inden for finansministeriets område kan der f. eks. peges på kilde-skatte-loven, toldloven og merværdiafgiftsloven.

Arbejdsgruppen finder ikke grunde, der taler for at underkaste de almindelige bestemmelser i kontrolloven en særbehandling ved at overflytte disse bestemmelser til borgerlig straffelov. De resultater af psykologisk karakter, som man ønsker at opnå med en overførelse til straffeloven, opnår man formentlig i tilfredsstillende omfang ved at indsætte en enkelt bestemmelse om skattesvig i straffeloven.“

Arbejdsgruppens forslag om at indsætte en bestemmelse om skattesvig af særlig grov karakter i straffeloven motiveres navnlig med, at man ikke

mener at kunne bortse fra muligheden af, at en bestemmelses placering i borgerlig straffelov frem for i en særlov øger den præventive virkning af bestemmelsen. Endvidere er man af den opfattelse, at den nugældende strafferamme, bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, for skattesvig er utilstrækkelig med hensyn til de særlig grove tilfælde, og at der derfor bør gives mulighed for at udmåle indtil 4 års fængsel, således som det allerede er muligt efter toldloven med hensyn til indsmugling m. v. under skærpende omstændigheder.

Også arbejdsgruppens forslag til en bestemmelse i borgerlig straffelov har været forelagt de myndigheder m. v., der er nævnt foran under a. Samtidig med forelæggelsen udbad justitsministeriet sig en udtalelse om et lovudkast, der udover skattesvig tillige omfattede indsmugling af særlig grov karakter.

En del af de hørte myndigheder har udtalt sig imod forslaget om i straffeloven at indsætte en bestemmelse om skattesvig og indsmugling af særlig grov karakter med en strafferamme på fængsel indtil 4 år. Specielt med hensyn til skattesvig anføres det, at en sådan bestemmelse kun sjældent vil blive anvendt af domstolene, og man tillægger den derfor kun ringe præventiv virkning.

Det er justitsministeriets opfattelse, at man som et led i den tilsigtede skærpelse af sanktionerne over for skattesvig, indsmugling og de forhold, der efter toldloven straffes som indsmugling, bør åbne mulighed for at henføre de groveste tilfælde af disse forbrydelser under en bestemmelse i borgerlig straffelov. Herved fremhæver man tydeligst den ønskede sidestilling med andre alvorlige forbrydelser. Bestemmelsen foreslås indsat som § 289 i straffelovens kapitel 28 om berigelsesforbrydelser. Både skattesvig og indsmugling rummer i deres typiske form et vindingsmotiv hos gerningsmanden og et tilsvarende tab for de offentlige, der gør det naturligt at placere den nye bestemmelse sammen med andre berigelsesforbrydelser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. Til § 1.

Til nr. 1.

Efter forslaget omfatter den 10-årige forældelse skattesvig, undladelse af at indgive selvangivelse for at unddrage det offentlige skat og undladelse af at reagere på en for lav skønsmåssig skatteansættelse.

§§ 14 og 17 i finansministerens forslag til et nyt straffeaftsnit i skattekontrolloven er ikke omfattet af den 10-årige forældelsesfrist. Bestemmelsen i § 17